

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 29

БЕОГРАД, 16. ЈУЛИ 1938.

ГОДИНА X

Садржај:

Trbovljansko ugljenokopno društvo, Trbovlje
Električna centrala »Fala« a. d., Beograd
„Унион“ пивара д.д., Љубљана

TRBOVLJANSKO UGLJENOKOPNO DRUŠTVO, TRBOVLJE

Trbovljansko ugljenokopno društvo nije samo daleko najveći proizvođač uglja u našoj zemlji, nego spada istovremeno među naša najveća industrijska preduzeća i najveća akcionarska društva. Sopstvena sredstva Trbovljanskog društva, zajedno sa čistim dobitkom, iznose oko 300 miliona dinara, a kretanje njegove proizvodnje u toku poslednjih godina pokazuje nam donja tablica. Da bi se mogao što pravilnije oceniti ogromni značaj »Trbovlja« za našu privredu, navodimo i podatke o celokupnoj jugoslovenskoj proizvodnji uglja, ne računajući i lignit (svi podaci — u tonama):

Godina	Naša ukupna		Proizvodnja »Trbovlja«	
	proizvodnja uglja	Ugalj	Cement	Kreč
1929	4,530.007	1,957.640	43.680	20.770
1930	4,175.190	1,414.890	39.260	15.530
1931	3,799.337	1,245.345	63.500	13.820
1932	3,448.678	1,010.000	50.530	5.260
1933	3,235.982	921.376	39.526	5.357
1934	3,378.869	1,010.264	33.590	11.252
1935	3,510.074	1,000.131	36.993	10.100
1936	3,521.075	977.420	58.511	14.441
1937	3,969.877	1,165.980	67.380	20.625

Kako kod »Trbovlja«, tako i u celoj zemlji proizvodnja uglja bila je najveća u 1929 godini. U toj godini na »Trbovlje« je otpadalo 43,2% naše celokupne proizvodnje uglja. U toku nekoliko sledećih godina, sve do kraja 1933, naglo opada i naša celokupna proizvodnja i proizvodnja »Trbovlja«. Međutim, ova poslednja je opadala mnogo bržim tempom, tako da je u 1933 Trbovlje učestvovalo u našoj ukupnoj proizvodnji samo sa 28,5%. To dolazi otuda što se sve više forsirala proizvodnja državnih rudnika, iako ugalj iz državnih rudnika teško može konkurisati onome Trbovljanskog društva, kako u pogledu kvaliteta tako i u pogledu racionalne eksploatacije. U toku 1934 dolazi opet do malog povećanja proizvodnje, ali se ono kod »Trbovlja« u 1935 i prvoj polovini 1936 godine ne nastavlja. Tek u drugoj polovini 1936 dolazi do povoljnog preokreta, a prvom redu zbog pojačane tražnje za industrijskim vrstama uglja. S obzirom na porast železničkog i rečnog saobraćaja, prošle godine bile su i državne porudžbine veće. Iz gornjeg pregleda se vidi da je ukupna proizvodnja uglja u državi u 1937 dostigla 87,5% one iz 1929, dok proizvodnja »Trbovlja« jedva dostiže 59,5% od normalne.

Prošlogodišnje poboljšanje kod Trbovlja bilo je ipak znatno. U poređenju prema 1936 proizvodnja uglja je ovde porasla za skoro 20%, odnosno za 188.560 tona. Cene su pokazivale takođe tendenciju porasta. Zatim su u društvenim rudnicima došli do izražaja i naponi uprave za smanjenje

proizvodnih troškova. Pokazale su se kao uspešne i mere preduzete poslednjih godina u pogledu koncentracije otkopa, popunjavanja tehničke opreme i uvođenja naučne organizacije rada. Potrošnja cementa u zemlji je takođe porasla. U vezi s tim povećala se je i proizvodnja cementne fabrike Trbovlja sa 58,511 tona u prethodnoj na 67.380 tona u 1937 godini. U poređenju sa najnižom proizvodnjom u 1934, prošlogodišnja proizvodnja cementa u Trbovlju bila je više nego dvostruka i premašila je čak i dosadašnju rekordnu iz 1931 godine. Društvo je sada pristupilo i znatnom povećanju svoje cementne fabrike. Izgrađeni su silosi za cement, a uskoro će biti postavljena i nova rotaciona peć. Proizvodnja kreča je dostigla rekordne cifre iz 1929 godine. Modernizacija krečana u Zagorju je omogućila ne samo povećanje njihovog kapaciteta nego i osetno smanjenje proizvodnih troškova. Pre prelaza na detaljnu analizu bilansnih pozicija treba spomenuti da je društvo preuredilo i modernizovalo i električnu centralu u Trbovlju, tako da će ona moći da proizvodi celokupnu količinu energije potrebnu za pogon društvenih postrojenja. Za to će se upotrebljavati ugalj slabijeg kvaliteta.

	Aktiva			
	1934	1935	1936	1937
	u hiljadama dinara			
Montanski posed	45.064	43.985	42.905	41.826
Zemljište i šume	5.476	5.476	5.477	5.446
Zgrade	16.863	16.489	16.041	15.594
Mašine	30.758	28.048	29.783	40.513
Uređaj rudnika	36.059	34.210	35.095	31.450
Dnevni kopovi	7.970	6.109	4.248	2.387
Industr. preduzeća	13.559	12.034	10.874	14.283
Investicije ukupno	155.750	146.350	144.423	151.500
Nameštaj	12	10	8	5
Zalihe	18.330	18.188	17.182	17.940
Efekti	2.299	2.310	2.367	2.275
Dužnici	161.272	167.792	170.314	167.924
Kursna razl. obv.	1.919	1.786	1.662	1.533
Blagajna	4.614	3.733	2.645	2.490
	Pasiva			
Glavnica	200.000	200.000	200.000	200.000
Rezerve	79.10	77.009	77.355	78.018
Obligacije	4.433	4.230	4.018	3.798
Poverioci	45.650	38.806	35.590	33.757
Neispl. dividenda	1.885	2.532	2.418	2.558
Razna pasiva	3.133	3.355	3.459	3.657
Čista dobit	10.109	14.288	15.761	21.879
Zbir bilansa	344.200	340.170	338.602	343.667

Rashodi

Troškovi i plate	6.084	6.053	6.255	6.625
Socijalni izdaci	11.080	10.383	10.230	10.789
Porezi i takse	7.166	6.701	9.758	11.906
Kamati	351	343	324	320
Amortizacija	16.633	14.695	15.259	16.460
Otpis sumnj. potr.	402	134	311	1.096
Čista dobit	10.109	14.288	15.761	21.879

Prihodi

Bruto prihodi	48.240	50.738	56.336	67.394
Prenos dobiti	3.587	1.859	1.562	1.681
Zbir prih. — rashoda	51.827	52.597	57.898	69.075

Zbir bilansa, koji je sa 409 miliona u 1932 postepeno ali stalno opadao, prošle godine pokazuje povećanje od oko 5 miliona, na 343,7 miliona dinara. U pasivi vidimo da kod poverilaca ni u toku 1937 tendencija opadanja nije prestala. Poverioci iznose samo 33,7 miliona i jedva prelaze 40% njihovog iznosa iz 1929 ili 1930 godine. Društvo ima u opticaju i za 3,8 miliona dinara obligacija. Sva tuđa sredstva ne iznose više od 43,77 miliona. To znači da na njih ne otpada ni 13% od ukupnih sredstava kojima društvo raspolaže. Finansijska snaga Trbovljanskog ugljenokopnog društva je ogromna, i to ne samo za naše, već i za evropske prilike. Glavnica iznosi 200 miliona, a rezerva 78 mil. din., odnosno sa dotacijom iz dobiti za 1937 — ravno 80 mil. din. prema 70,7 miliona krajem 1929 godine. Od 1932 do kraja 1936 rezerve su se slabo menjale. To je i razumljivo s obzirom na neobično teške prilike u kojima se kroz to vreme nalazila naša industrija uglja. Ovde treba napomenuti da se amortizacioni fondovi ne iskazuju u pasivi, jer se amortizacija vrši neposredno smanjivanjem bilansne vrednosti odnosno investicija u aktivi.

Ukupne investicije su bilansirane sa 151,5 miliona prema 144,4 miliona krajem 1936. Posle čitavog niza godina to je prvo povećanje ukupnog iznosa investicija. U nove investicije uloženo je u toku prošle godine ukupno 25,42 miliona prema 15,2 mil. u prethodnoj i 7,15 mil. din. u 1935 godini. Od 1929 do kraja 1936 nove investicije su iznosile oko 11 miliona godišnje. U 1937 bio je najjači porast kod pozicije »mašine«, koje su bilansirane sa 40,5 miliona prema 29,78 miliona u 1936 godini. Zatim dolaze industrijska preduzeća sa 14,28 mil. prema 10,87 mil. u prethodnoj godini. To je u prvom redu posledica već spomenutog preuređenja sopstvene kalorične centrale i proširenja fabrike cementa. Najveći otpisi izvršeni su i prošle godine kod uređaja rudnika i dnevnih kopova. Inače, amortizacija u 1937 iznosila je 16,46 miliona prema 15,26 mil. u 1936 i prosečno oko 16 miliona godišnje od 1929 do 1935 godine.

Zalihe uglja, cementa, kreča i pogonskog materijala bilansirane su sa 17,94 mil. Od toga ne otpada ni punih 39 hilj. din. na zalihe uglja, dok je materijal iskazan sa 16,4 miliona, a cement i kreč sa 1,48 mil. Pozicija »dužnika«, preko koje se knjži i nezaposlena sredstva uložena u banke, iskazana je sa 167,9 mil. Ako uporedimo poziciju dužnika sa pozicijom poverilaca, vidimo da ovi poslednji ne iznose više od jedne petine iznosa dužnika. I to je dokaz neobično povoljnog finansijskog stanja društva.

Uprkos povećanju nadnica i drugih izdataka koji skupljaju pogon, čista dobit se prošle godine takođe povećala i iznosi, bez prenosa iz prethodne godine, 20,2 miliona prema 2 miliona u najslabijoj 1933 godini i 44 mil. din. u najboljoj 1929 godini. Bruto prihodi u 1937 iznose 67,4 miliona i veći su za 11 mil. nego u prethodnoj godini. Čista dobit je povećana samo za 6 miliona, jer su porasli i izdaci: porezi i takse za 2,2 miliona, troškovi i plate za 400 hilj., so-

cijalni izdaci za 560 hilj. Amortizacija je takođe za 1,2 miliona veća nego u 1936, a otpisi dubioza za 785 hilj. dinara. Uprava napominje da prošlogodišnji otpis za dubioze obuhvata pored neznatnih stvarno nenaplativih iznosa i jednu rezervu od skoro milion dinara za eventualne gubitke kod banaka pod zaštitom.

Od iskazane čiste dobiti upotrebljeno je 16 miliona za isplatu 8% dividende (prema 6 $\frac{1}{2}$ % u prethodnoj, 6% u 1935, 4% u 1934 i 17,5% u 1929 godini), zatim 2 miliona za povećanje rezervnog fonda, 500 hilj. za povećanje penzionog fonda i 1,45 miliona za tantijemu, dok se ostatak od 1 milion 927 hilj. prenosi na novi račun.

U upravno odboru su g. g.: André Luquet (pretsednik), d-r Bogdan Marković (potpretsednik), Claude Aulagnon, d-r Ivo Benković, Jean Baron de Bourgoing, Raymond Deltel, Emil Freund, d-r Ferdinand Gramberg, Fernand Grenard, inž. Anton Klinar, Jacques May, René Monod, Adolf Münch, Ervin Philipp, d-r Alfred Porada, Henry Reuter, Rikard Skubec, Vasilije Nikolajević Strandtman, Maurice Trémau, Henry Jahan i Ivan Avsenek. U nadzornom odboru su g. g.: Jules Benard, d-r Adolf Golia i Ivan Pless. Generalni direktor je g. Rihard Skubec, a njegov zamenik g. inž. Antoine Julliard. Direktori su g. g.: inž. Avgust Heinrich i d-r Vinko Vrhunec. Vladin komesar je g. d-r Vilko Pfeifer.

ELEKTRIČNA CENTRALA »FALA« A. D., BEOGRAD

»Fala« iskorišćuje vodenu snagu Drave, nedaleko od Maribora. Ona je najveća električna centrala u Dravskoj banovini, a u celoj našoj zemlji ispred nje se nalazi samo centrala društva »La Dalmatienne« u Kraljevcu na Cetini. »Fala« raspolaže vodenim turbinama od 50.000 konjskih snaga, a od početka svoga rada u 1938 godini do danas izgradila je preko 400 kilometara dalekovoda visokog napona od 80.000, 35.000, 10.000 i 5.000 volta. Od celokupne električne energije koja se proizvodi u Jugoslaviji, na »Falu« otpada po prilici jedna petina, a od one koja se proizvodi u Dravskoj banovini, u kojoj je, kao što je poznato, napredak elektrifikacije jači nego u ma kojem drugom delu naše države, na proizvodnju »Fale« otpadaju čitave dve trećine. To nam jasno pokazuje u kolikoj meri je ona doprinela ekonomskom prosperitetu Slovenije. Inače, »Fala« daje struju gotovo celom severnom delu Dravske banovine kao i mnogim mestima u severozapadnom delu Savske banovine (Varaždin, Čakovec itd.).

U toku poslednjih 8 godina plasman električne energije, koju proizvodi »Fala«, ovako se kretao:

Godina	Plasirana struja u mil. k. v. č.	Priklj. vredn. inst. potr. na prava u hilj. k. v.	Prihodi od struje u mil. dinara
1930	177,3	—	29,8
1931	128,5	—	25,9
1932	128,8	63,32	25,7
1933	128,7	64,73	26,3
1934	130,3	66,86	27,2
1935	157,3	68,27	30,1
1936	137,9	60,45	27,7
1937	175,5	63,21	30,8

Produkcija »Fale« bila je najveća u 1927 god. sa 180,5 miliona kilovatčasova. Usled krize ona je posle toga opala na 128,5 miliona k. v. č. U 1931, 1932, 1933 i 1934 godini ukupni plasman ostao je stacionaran. U toku 1935 bilo je opet došlo do znatnijeg porasta celokupnog konzuma (za 20,6%), u prvom redu blagodareći povećanju potrošnje kod Tvornice dušika Ruše. Proizvodnja energije u 1936 god. u odnosu na pret-

hodnu godinu zaostala je za 19,37 mil. k. v. č. Opšti konzum je, doduše, i u toj godini bio u porastu za 3,23 mil. k. v. č., ali je proizvodnja najglavnijeg konzumenta, Tvornice u Rušama, bila za 22,6 mil. k. v. č. manja nego u 1935 godini. Produkcija energije u 1937 god. približila se je onoj iz godina pre krize i iznosila je 175,5 mil. k. v. č., odnosno za 37,5 mil. k. v. č. više nego u 1936 godini. Od ovog viška potrošila je Tvornica za dušik u Rušama, blagodareći svojoj povišenoj produkciji u prošloj godini, 27,92 mil. k. v. č., tako da je ukupna potrošnja ove industrije u 1937 dostigla visinu od 98,26 mil. k. v. č. U toku prošle godine povisila je svoju potrošnju i Trboveljska premogokopna družba (za 2,94 mil. k. v. č.), a u odnosu na 1936 porastao je za 15,7% odnosno za 6,5 mil. k. v. č. i opšti konzum. Na razvoj opšteg konzuma vrlo štetno utiču državne i samoupravne trošarine na struju. U nijednoj zemlji ne nailazi se na slična opterećenja koja koč razvitak elektrifikacije. Kako u Slovenačkoj, pored »Fale«, ima i čitav niz drugih hidrocentrala, kao i znatan deo kaloričnih centrala, razumljivo je da dolazi na dodirnim tačkama katkođe da iznesemo i neka neobično interesantna zapažanja.

»Fali« se prebacuje i to da je strano preduzeće. Sasvim je tačno da je ona finansirana od strane švajcarskih banaka švajcarskim kapitalom. Ali je isto tako sasvim pogrešno mišljenje, koje smatra da su sva strana preduzeća štetna, a sva domaća korisna za našu narodnu privredu. Za napade protiv stranog kapitala upravo je primer »Fale« vrlo rdavo izabran. U toku 15 godina svoga rada, od 1923 do 1938, ona nije uopšte mogla da deli dividendu, već je morala da zaključuje svoje završne račune čak i bez dovoljno otpisa.

Glavne bilansne pozicije Električne centrale »Fala« za poslednje četiri godine pružaju nam priliku ne samo da ispitamo finansijsku strukturu i poslovne uspehe ovog za električnu privredu Slovenije tako važnoga preduzeća, nego takođe da iznesemo i neka neobično interesantna zapažanja.

Aktiva	Račun izravnjanja			
	1934	1935	1936	1937
	u hiljadama dinara			
Postrojenja*)	119.448	116.751	114.790	113.971
Pokretnosti	118	23	58	44
Alat	370	450	427	401
Roba	1.200	1.408	1.806	1.843
Blagajna	669	808	889	811
Banke	4.311	4.898	5.300	7.774
Efekti	50	635	635	5.635
Dužnici	4.903	4.080	3.822	3.831
Gubitak	440	427	469	494
Pasiva				
Glavnica	5.000	5.000	5.000	5.000
Poverioci	126.509	124.481	123.197	129.805
Zbir bilansa	131.509	129.481	128.197	134.805

Račun gubitka i dobitka				
Rashodi				
Prenos gubitka	307	440	427	469
Opšti troškovi	5.630	5.852	5.461	5.747
Kamata	11.579	12.214	10.716	11.075
Porezi i takse	1.226	4.718	4.372	6.306
Kursna razlika	5.189	4.289	4.163	4.666
Gub. na depou banaka	691	—	—	—
Amortizacija	3.000	3.000	3.000	3.000

*) Odgovara iznosu šv. fr. 30,80 mil., 30,55 mil. 30,32 mil. i 30,14 mil.

Prihodi

Primanja	27.182	30.086	27.669	30.770
Prenos gubitka	307	440	427	469
Gubitak tek. god.	133	—	42	25
Dobitak tek. god.	—	(—13)	—	—
Zbir prihoda ili rashoda	27.622	30.513	28.139	31.264

Zbir bilansa iznosi 134,8 miliona i veći je za 6,6 mil. nego u 1936 godini. U pasivi vidimo da su u toku prošle godine za toliki iznos povećani poverioci, koji su krajem 1937 bilansirani sa 129,8 mil. dinara. »Fala« taj kredit uživa od nje-matice odnosno koncerna »Schweizerische Elektrizitäts und Verkehrsgesellschaft«. Račun poverilaca iznosi u stvari 31 mil. 804 hilj. švajcarskih franaka, odnosno, ako to preračunamo u dinare po današnjem kursu — oko 320 mil. din. Razlika između bilansnog i stvarnog iznosa poverilaca »u dinarima« potiče otuda, što su švajcarski franci preračunavani u dinare u vreme kada su dobivani, a oni su, kao što je poznato, od početka gradnje centrale do danas imali razne kurseve. Preduzeće nema rezervnih fondova, a glavnica iznosi svega 5 mil. dinara.

Oko 85% ukupnih sredstava iskazanih u pasivi plasirano je u postrojenja, odnosno investicije, koje su bilansirane sa 30,14 miliona švajcarskih franaka ili, s obzirom na to da je obračun u dinare vršen takođe po raznim kursovima, sa 113,97 mil. din. Krajem 1929 postrojenja su iznosila 101,7 mil. din. i bila su porasla do kraja 1933, zbog uvođenja novih investicija, na 121,07 mil. din. U toku poslednje četiri godine ova se pozicija postepeno opet smanjuje zbog otpisa koji iznose po 3 mil. din. godišnje. Za 1931, 1932 i 1933 god. amortizacija nije se uopšte mogla vršiti. Ukupna amortizacija za poslednjih 7 godina iznosila je svega 12 mil. din. Znači da amortizaciona stopa ne dostiže ni 1% godišnje, jer stvarna vrednost investicija po današnjem kursu švajcarskog franka iznosi preko 300 miliona dinara.

Interesantan je račun gubitka i dobitka. Prihodi od pro-date struje, koji su od 1932 do 1935 bili u porastu, u 1936 su opet nazadovali i sa 27,67 mil. bili su za oko 2,4 mil. manji nego u 1935 god. Prošle godine su prema onima iz 1936 pokazivali višak od 3,1 mil. U tome se ogleda poboljšanje opštih privrednih prilika kod nas. Prošle godine su pokazivali tendenciju porasta i svi rashodi, a naročito izdaci za poreze i takse, koji iznose 6,3 mil. prema 4,37 mil. din. u prethodnoj godini i samo 1,22 mil. u 1932. Kao što se vidi, poreski tereti su vrlo veliki. Na ime kamate »Fala« je isplatila u 1937 god. 11,07 mil. Kada se uzme u obzir da poverioci stvarno iznose preko 320 mil. din., vidi se da kamata u prošloj poslovnoj godini nije prešla stopu od 3,4%. U 1936 ova kamatna stopa iznosila je takođe 3,4, a u 1935 godini 3,5%. Čak ni u 1932, kada je na ime kamate isplaćeno 17,77 mil., ova kamatna stopa nije prelazila 5%. Za zemlju siromašnu kapitalom, kao što je Jugoslavija, kamatne stope kao što su ove koje »Fala« plaća stranom kapitalu ne pretstavljaju sigurno nikakvu nesreću.

Posle amortizacije od 3 mil., kao u toku tri prethodne godine, prošlogodišnje poslovanje je zaključeno sa gubitkom od 25 hilj. din. Sa prenosom iz ranijih godina, ukupni gubitak iznosi 494 hilj. dinara.

U upravi su gospoda: d-r Eduard Tiso (pretsednik), Franjo Babić, Pol Drejfus pl. Gincburg, inž. Maks Drošl, inž. Dušan Glišić, d-r Janko Hacin, Franjo Latković, Pol Oberer, inž. Pol Peroše, d-r Branko Pliverić i inž. Josip Roshendler.

Članovi nadzornog odbora su gospoda: Aćimović Svetislav, d-r Vilim Krasting, Franjo Sabo i d-r Andre pl. Veid.

„УНИОН” ПИВАРА Д. Д., ЛЈУБЉАНА

У свом пословном извештају за прошлу годину Управа пиваре „Унион” напомиње, да је услед побољшања општинских привредних прилика продаја пива у 1937 била нешто већа него у претходној години. Међутим, данашња потрошња пива ипак не износи више од једне трећине потрошње из ранијих нормалних година. „Стварно повећање потрошње не може се ни очекивати — вели управа — док се знатно не снизе државне, бановинске и општинске трошарине, које прекомерно поскупљују пиво”. Цена пива коју код нас плаћа потрошач је заиста врло висока. Пиваре су смањиле своје производне и режијске трошкове до најниже границе, испод које се не може даље ићи. Иначе, од продајне цене пива њима припада данас само по прилици једна трећина. Из тога удела морају се подмирити издаци за сировине, погонски материјал, наднице и плате, трошкови превоза, порези и прирези, разне таксе, камата, оправке, амортизација итд.

До осетнијег снижења детаљне продајне цене, а с тим у вези и до повећања потрошње могло би доћи једино када би се смањило учешће гостионичара и државних и самоуправних тела, којима данас припада 65—70% продајне цене пива. После осетнијег смањења трошарине могла би се због повећања потрошње и продаје смањити и партиципација гостионичара у продајној цени пива. При већој производњи и потрошњи боље би били заштићени не само интереси пивара и гостионичара него и фискални интереси. Искуством је доказано да претеране трошаринске стопе смањују не само потрошњу него и фискалне приходе.

То показују и подаци о трошарини коју је платила пивара „Унион”. Трошаринске стопе на пиво су повећаване неколико пута, да би се тим путем избегло смањивање фискалних прихода. Али је резултат увек био управо супротан. Још у 1930/31 години пивара „Унион” је платила 17 милиона на име државних, бановинских и општинских трошарина, а следећих година знатно мање, упркос опетованом повишењу трошаринских стопа, и то (у милионима динара):

Године	Мил. дин.	Године	Мил. дин.
1930/31	17,0	1935	8,0
1931/32	7,7	1936	10,0
1932/33	7,5	1937	11,4
1933/34	8,0		

Ови подаци претстављају очигледан доказ о томе да су и држава и самоуправни тела имала велику штету од повећања трошаринских стопа. Они нам исто тако објашњавају зашто се стање пиварске индустрије није ни издалека побољшало у истој сразмери у којој је то побољшање уследило код других привредних грана у земљи. Уз снижење трошаринских стопа фискусу би се сигурно обезбедили исти, а можда и знатно већи приходи, него што их сада од пива има. С обзиром на то сматрамо да је већ крајње време да се приступи измени наше трошаринске политике.

Биланси пиваре „Унион” за последње четири године овако изгледају:

Актива	Рачун изравнања			
	1933/34	1935	1936	1937
	у хиљадама динара			
Зграде и земљишта	19.458	18.836	16.656	16.086
Машине	6.960	6.411	5.429	4.729
Посуђе	967	790	570	351
Мобилијар	141	3	—	—
Гостион., инвент., флаше и подрум. инвент.	1.456	1.203	1.054	795
Инвент. и спрем. залихе	4.249	3.561	2.491	1.957
Кола и стока	12	26	35	61

Укупне инвестиције	33.243	30.943	26.235	23.979
Залихе	5.813	6.068	5.424	6.942
Дужници и гаранц.	7.232	10.488	15.596	17.184
Хартије од вредности	2.949	2.718	3.062	3.317
Благајна	8	11	60	101
Губитак	294	—	—	—

Пасива

Главница	24.000	24.000	24.000	24.000
Фондови	20.432	20.701	20.701	20.744
Повериоци	5.104	5.476	4.878	5.663
Добит	—	51	798	1.116
Збир биланса	49.539	50.228	50.377	51.523

Рачун губитка и добитка

Расходи				
Сировине	7.810	5.600	6.624	7.212
Плате и трошкови	11.845	10.486	9.479	10.920
Дажбине и порези	561	367	529	1.079
Отписи и амортизације	2.335	2.686	2.669	2.629
Пренос губитка	—	294	—	—
Чиста добит	—	51	798	1.116

Приходи

Пренос добити	—	—	51	38
Од продаје	22.259	19.448	19.974	22.765
Од кирије	—	36	75	153
Губитак	294	—	—	—
Збир прихода-расхода	22.553	19.484	20.100	22.956

Пивара је раније закључивала своје рачуне крајем августа сваке године, јер се пословна година поклапала са процесом производње односно пиварском годином. 1933/34 закључена је крајем децембра 1934. После тога је пословна година идентична са календарском, као што је то случај и код претежног броја осталих акционарских друштава. Збир биланса последњих година не показује знатнијих промена и креће се око 50 милиона динара. У пасиви видимо да поveriоци једва прелазе 5 милиона динара, што значи да је финансијско стање пиваре одлично, пошто не мора да одваја готово ништа за камату. Сопствена средства према туђима стоје као 9 према 1. Главница је 24 милиона, а фондови, који су од 1930/31 до 1932/33 износили 22,5 милиона, били су у 1933/34 смањени на 20,4 милиона због отписа губитка. После тога су показивали само незнатан пораст и крајем 1937 билансирани су са 20,74 милиона. Амортизационог фонда нема у пасиви, јер се сви отписи инвестиција врше смањивањем билансне вредности односних позиција у активи.

Крајем 1937 укупне инвестиције су билансирани са непуних 24 милиона. Нових, већих инвестиција није било. Према томе, смањење одговара углавном извршеној амортизацији. У току 1936 неке непокретности биле су отуђене. Зато је те године у односу на претходну и смањење вредности укупних инвестиција било веће од нормалног. Прошле године су залихе и дужници нешто порасли. То је у вези са повећавањем производње и продаје за око 15%.

Приходи од продаје су такође за 2,8 милиона већи него у претходној години и износе 22,76 милиона. Међутим, на страни расхода видимо да су и сви издаци показивали тенденцију пораста. Издаци за дажбине и порезе су готово удвостручени, они за сировине су повећани за око 300 хиљада, а плате и трошкови за 1,5 милион динара. На тај начин је чисти добитак био само за 218 хиљада дин. већи него у 1936. За исплату 4% дивиденде употребљено је 960 хиљада, за повећање резервног фонда 56 хиљада, а остатак од 100 хиљада дин. пренет је на нови рачун.